

Article 28. *Comissió mixta de coordinació de les administracions.*

1. A fi d'analitzar les potencialitats derivades del desenvolupament de la Societat de la Informació de les Illes Balears, així com de l'establiment del Parc Balear d'Innovació Tecnològica, i de les activitats de serveis relacionats amb el sector de l'aeronàutica, s'ha de constituir una comissió mixta integrada per representants de l'Administració de l'Estat i del Govern de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

2. Aquesta Comissió mixta ha de desenvolupar un pla de mesures i establir la manera com l'Estat i la Comunitat Autònoma poden cooperar en aquestes matèries.

CAPÍTOL II

Activitat industrial tradicional

Article 29. *Manteniment de l'activitat industrial tradicional.*

El Govern de l'Estat ha de promoure les mesures necessàries per al manteniment de les indústries tradicionals a les Illes Balears, entre altres les de fabricació de calçat, pell, mobles i bijuteria, així com l'adequació de la normativa laboral als problemes d'estacionalitat que els afectin. Es poden considerar concretament, entre altres, les mesures següents:

a) L'aplicació en l'impost sobre societats d'un règim específic per a les inversions adscrites als establiments permanents de les societats amb domicili fiscal a les Illes Balears que tinguin per finalitat la protecció del medi ambient, de conformitat amb la Unió Europea.

b) Adaptació dels criteris d'aplicació del Pla nacional de formació i inserció professional, per tal que la programació de les accions formatives que es desenvolupin a les Illes Balears prevegin anualment la possibilitat que aquestes accions es puguin desenvolupar en les temporades baixes, és a dir, a les estacions de tardor i hivern, sense que això impliqui minoració dels pressupostos previstos per a cada any.

CAPÍTOL III

Desestacionalització

Article 30. *Oferta complementària.*

El Govern de l'Estat i el Govern de les Illes Balears han d'estudiar mesures en comú per al desenvolupament d'una oferta complementària de qualitat en el sector turístic de l'arxipèlag, especialment pel que fa a ports esportius i camps de golf.

Article 31. *Coordinació entre les administracions públiques.*

S'ha de crear una comissió mixta integrada per representants de l'Administració de l'Estat i de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, que ha d'elaborar un pla de mesures conjuntes a fi de coordinar els esforços dirigits a aconseguir la diversificació de l'oferta turística i la desestacionalització del sector.

Article 32. *Àmbit laboral.*

Una comissió mixta, formada per membres del Govern de la Nació i del Govern de la Comunitat Autò-

noma de les Illes Balears, ha d'estudiar les circumstàncies del mercat balear, amb referència especial a la situació dels treballadors fixos discontinus, i ha de proposar l'adopció de mesures que permetin una major atenció a la problemàtica d'aquests treballadors.

Disposició final primera. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà d'haver estat publicada al «Butlletí Oficial de l'Estat».

Disposició final segona. *Desplegament reglamentari.*

El Govern de l'Estat, amb la coordinació prèvia amb la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, ha de dictar totes les disposicions que siguin necessàries per al desplegament d'aquesta Llei, sens perjudici del que estableix l'article 25 per a les zones aeronàutiques.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Palma de Mallorca, 29 de juliol de 1998.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

19859 REIAL DECRET LLEI 8/1998, de 31 de juliol, de mesures urgents en matèria de propietat industrial. («BOE» 194, de 14-8-1998.)

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

L'article 155.2 de la Llei 11/1986, de 20 de març, de patents, obliga els residents a l'estranger a actuar, en tot cas, per mitjà d'un agent de la propietat industrial. D'altra banda, l'article 157.1 de la mateixa Llei imposa que els agents de la propietat industrial tinguin despatx professional a Espanya. En aquest sentit, la Comissió Europea ha advertit el Govern espanyol de la possibilitat de plantejar un procediment d'infracció del Tractat CE amb relació a aquests dos preceptes, atès que l'article 155.2 podria ser discriminatori per raó de la nacionalitat i l'article 157.1 podria lesionar la llibertat de prestació de serveis, reconeguda en el Tractat constituïu de la Comunitat Europea.

Per tant, cal procedir sense dilació a la modificació dels articles esmentats. Així, per aquest Reial decret llei es modifica l'article 155.2, per tal de substituir la referència als residents a l'estranger per una altra als «no residents en un Estat membre de la Comunitat Europea». Així mateix, l'article 157.1 també preveu la possibilitat que el despatx professional estigui en un altre Estat membre de la Comunitat Europea. La no-adopció d'aquestes modificacions, de manera immediata, pot tenir conseqüències no desitjables per a l'Estat espanyol, que es caracteritza pel compliment estricte dels requeriments formulats per la Comissió.

A més, el Reglament (CE) 40/1994, del Consell, de 20 de desembre de 1993, sobre la marca comunitària, estableix l'anomenat procediment de transformació en sol·licituds de marques nacionals de les marques comunitàries o de les sol·licituds d'aquestes. Així cal preveure el corresponent procediment nacional de transformació que asseguri l'encadenament correcte entre el dret comunitari i el dret espanyol. Aquesta necessitat és, a més, urgent pel fet que s'estan produint ja situacions jurídiques que exigeixen, sense dilació, la transformació

correlativa de marques o de sol·licituds en l'àmbit nacional.

D'altra banda, cal aclarir la regulació de les taxes en matèria de drets de propietat industrial en el marc de la Llei 25/1998, de 13 de juliol, de modificació del règim legal de les taxes estatals i locals i de reordenació de les prestacions patrimonials de caràcter públic.

En efecte, el règim de transformació de marques internacionals i comunitàries en marques nacionals ha posat de manifest com els entorns que antigament hi havia entre títols nacionals i comunitaris o internacionals s'han dissolt completament. Una de les conseqüències de l'harmonització del dret de propietat industrial ha estat la de permetre la modificació de l'àmbit geogràfic dels drets de propietat industrial sense que això n'afecti l'essència. D'aquí que sigui molt més encertat parlar de títols de propietat industrial en general, que fer una separació discutible d'aquests atenent la seva eficàcia territorial, mitjançant la realització d'una enumeració que sigui qüestionable per la seva imprecisió.

Finalment, l'Acord de 30 de setembre de 1993, subscrit entre l'Organització Mundial de la Propietat Intel·lectual i l'Oficina Espanyola de Patents i Marques (OEPM), permet que aquesta actuï com a administració de recerca internacional en el marc del Tractat de cooperació en matèria de patents. No obstant això, l'OEPM, malgrat que és l'única administració de recerca internacional que actua en llengua castellana, també és l'única administració en el marc del Tractat de cooperació en matèria de patents, elaborat a Washington el 19 de juny de 1970 (PCT), que no fa exàmens preliminars internacionals. Per tant, la introducció de l'examen preliminar és una necessitat perquè el sistema de recerques internacionals en castellà es vegi completat i Espanya pugui continuar liderant aquest àmbit. Si no és així, es privaria el món hispanoparlant d'obtenir un servei complet de recerca i exàmens preliminars internacionals en castellà.

A això cal sumar la necessitat d'establir el caràcter optatiu de l'examen previ, que la vigent Llei de patents estableix com a obligatòria, per tal d'oferir a les empreses que utilitzen el sistema de patents un instrument més flexible i adequat a les seves necessitats i estratègies.

Tot el que s'ha exposat justifica la necessitat extraordinària i urgent d'introduir en l'ordenament jurídic espanyol, mitjançant un reial decret llei, tal com prescriu l'article 86 de la Constitució, les modificacions normatives abans exposades. Cal recordar, en aquest sentit, la doctrina del Tribunal Constitucional que assenyala que el decret llei és un instrument normatiu susceptible de ser utilitzat en situacions concretes que, per raons difícils de preveure, requereixen una acció normativa immediata en un termini més breu que el requerit per la tramitació parlamentària de les lleis. Per tant, la utilització del procediment legislatiu ordinari per a la realització de les modificacions abans exposades implicaria per la seva dilació perjudicis de difícil reparació, entre altres, la possible incoació d'un procediment d'infracció per la Comissió Europea, cosa que justifica la tramitació d'aquest Reial decret llei.

En virtut d'això, en ús de l'autorització concedida a l'article 86 de la Constitució espanyola, a proposta del ministre d'Indústria i Energia i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la seva reunió del dia 31 de juliol de 1998,

DISPOSO:

Article primer. Modificacions de la Llei 11/1986, de 20 de març, de patents.

Es modifiquen de la manera següent els articles 36, 39, 155 i 157 de la Llei 11/1986, de 20 de març, de patents:

U. S'afegeix a l'article 36 un nou apartat 3 del tenor següent:

«3. En els procediments de concessió de patents relatius als sectors de la tècnica per als quals sigui aplicable el procediment de concessió amb examen previ d'acord amb el Reial decret a què es refereix la disposició transitòria cinquena, quan tingui lloc la publicació de l'informe sobre l'estat de la tècnica, s'ha d'obrir el termini que preveu l'apartat 2 de l'article 39, que interromp el procediment i en què el sol·licitant pot fer la petició d'examen previ o manifestar la seva voluntat de continuar el procediment general de concessió. Transcorregut aquest termini sense que el sol·licitant es manifesti en aquest sentit, s'ha de reprendre el procediment d'acord amb el que disposen els apartats anteriors, amb aplicació de les normes del procediment general de concessió que regula aquest capítol. Aquesta represa s'ha de publicar en el "Butlletí Oficial de la Propietat Industrial".»

Dos. Els apartats 1 a 5, de l'article 39, queden redactats de la manera següent:

«1. En els casos en què sigui aplicable, d'acord amb el que disposa la disposició transitòria cinquena, el procediment de concessió ha de ser el mateix que estableix amb caràcter general el capítol anterior d'aquesta Llei fins que es formuli la petició d'examen a què es refereix l'apartat següent.

2. Dins dels sis mesos següents a la publicació de l'informe sobre l'estat de la tècnica, el sol·licitant pot demanar que es procedeixi a examinar la suficiència de la descripció, la novetat i l'activitat inventiva de l'objecte de la sol·licitud de patent. La petició d'examen previ només es considera vàlidament formulada després del pagament de la taxa d'examen, és irrevocable i s'ha de publicar en el "Butlletí Oficial de la Propietat Industrial".

3. Quan l'examen previ es pugui basar parcialment o totalment en l'informe d'examen preliminar internacional efectuat per l'administració encarregada de l'examen preliminar internacional competent, s'ha de reembossar al sol·licitant el 25 per 100, el 50 per 100, el 75 per 100 o el 100 per 100 d'aquesta taxa, en funció de l'abast d'aquest informe.

4. En els dos mesos següents a la publicació de la petició d'examen, qualsevol interessat es pot oposar a la concessió de la patent, al·legant la manca de qualsevol dels requisits exigits per a aquesta concessió. L'escrit d'oposició ha d'anar acompanyat dels documents probatoris corresponents.

5. Tanmateix, no es pot al·legar que el peticionari no té dret per sol·licitar la patent, cosa que s'ha de fer valer davant dels tribunals ordinaris.»

Tres. L'apartat 2 de l'article 155 queda redactat de la manera següent:

«2. Els no residents en un Estat membre de la Comunitat Europea han d'actuar, en tot cas, mitjançant un agent de la propietat industrial.»

Quatre. L'apartat 1 de l'article 157 queda redactat de la manera següent:

«1. Ser espanyol o tenir la nacionalitat d'un Estat membre de la Comunitat Europea. Ser major d'edat i tenir despatx professional a Espanya o en un Estat membre de la Comunitat Europea.»

Article segon. Modificacions de la Llei 32/1988, de 10 de novembre, de marques.

S'introdueix un nou títol a la Llei 32/1988, de 10 de novembre, de marques, amb el contingut següent:

«Títol IX. Transformació de marques comunitàries.

Article 87.

1. El procediment de transformació d'una sol·licitud o d'una marca comunitària en sol·licitud de marca nacional s'inicia amb la recepció per l'òrgan competent per resoldre de la petició de transformació que li remeti l'Oficina d'Harmonització de Mercat Interior.

2. En el termini de dos mesos des de la iniciació del procediment, el sol·licitant ha de complir els requisits següents:

a) Abonar la taxa que estableix l'article 16.2 de la Llei per cada classe de productes o serveis compresos a la sol·licitud o al registre de marca comunitària que s'inclouï a la sol·licitud de transformació.

b) Presentar una traducció al castellà de la petició de transformació i dels documents que s'hi adjunten quan no estiguin redactats en aquest idioma.

c) Designar un domicili a Espanya a efectes de notificacions.

d) Subministrar quatre reproduccions de la marca per cada classe de productes que s'inclouï a la sol·licitud de transformació si aquesta és gràfica o conté elements gràfics i si es reivindiquen colors, indicació precisa d'aquests i de la seva localització en el disseny.

3. La sol·licitud de transformació als efectes de l'examen d'anterioritats es considera presentada en la data que se li hagi atorgat com a sol·licitud de marca comunitària i, si tenia prioritat o antiguitat reivindicada, té aquests drets. Als efectes del que preveuen els articles 5 i 7 d'aquesta Llei es considera com a data de dipòsit de la sol·licitud la del dia en què la sol·licitud de transformació hagués estat rebuda per l'òrgan competent per resoldre.

4. Les sol·licituds de transformació s'han de tramitar amb el sistema multiclasse i, si són concedides, queden subjectes, per a cada classe del Nomenclàtor Internacional que compregui la marca concedida, al pagament de les taxes que preveu l'article 29.2 d'aquesta Llei. Pel que fa a la resta, aquestes sol·licituds s'han de tramitar com una sol·licitud de marca nacional. No obstant això, si la sol·licitud de transformació es refereix a una marca

comunitària ja registrada, s'ha d'acordar sense cap altre tràmit la seva concessió com a marca nacional, llevat que, per raó de renúncia, falta de renovació o qualsevol altra causa provocada pel titular, hagi quedat pendent de pronunciament pel que fa al fons algun motiu de nul·litat o caducitat capaç d'afectar la protecció de la marca a Espanya; en aquest cas s'ha de tramitar com una sol·licitud de marca nacional.»

Article tercer. Taxes exigibles en matèria de títols de propietat industrial i altres exaccions.

El número 9 de l'apartat d) de la disposició final primera de la Llei 25/1998, de 13 de juliol, de modificació del règim legal de les taxes estatals i locals i de reordenació de les prestacions patrimonials de caràcter públic, queda redactat de la manera següent:

«9. Ministeri d'Indústria i Energia.

Taxes per serveis prestats pel Ministeri d'Indústria i Energia (Decrets 661 i 663/1960, de 31 de març).

Taxes en matèria de propietat industrial (Llei 11/1986, de 20 de març, de patents; Llei 11/1988, de 3 de maig, de protecció jurídica de les topografies dels productes semiconductors; Tractat de Washington, de cooperació en matèria de patents de 19 de juny de 1970 i Reial decret 1123/1995, de 3 de juliol, per a l'aplicació del Tractat de cooperació en matèria de patents, elaborat a Washington el 19 de juny de 1970; Llei 17/1975, de 2 de maig, sobre creació de l'Organisme Autònom Registre de la Propietat Industrial; Llei 32/1988, de 10 de novembre, de marques; Llei 20/1987, de 7 d'octubre, sobre taxes que hagin de satisfer els sol·licitants i concessionaris de patents europees per determinades activitats que s'han de fer al Registre de la Propietat Industrial).

Taxes i exaccions de les Cambres Oficials Mineres (Decret 660/1960, de 31 de març).»

Disposició final única. Entrada en vigor.

Aquest Reial decret llei entra en vigor el mateix dia d'haver estat publicat al «Butlletí Oficial de l'Estat», llevat de l'article tercer, que retrotreu els seus efectes al dia 15 de juliol de 1998.

Palma de Mallorca, 31 de juliol de 1998.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

